

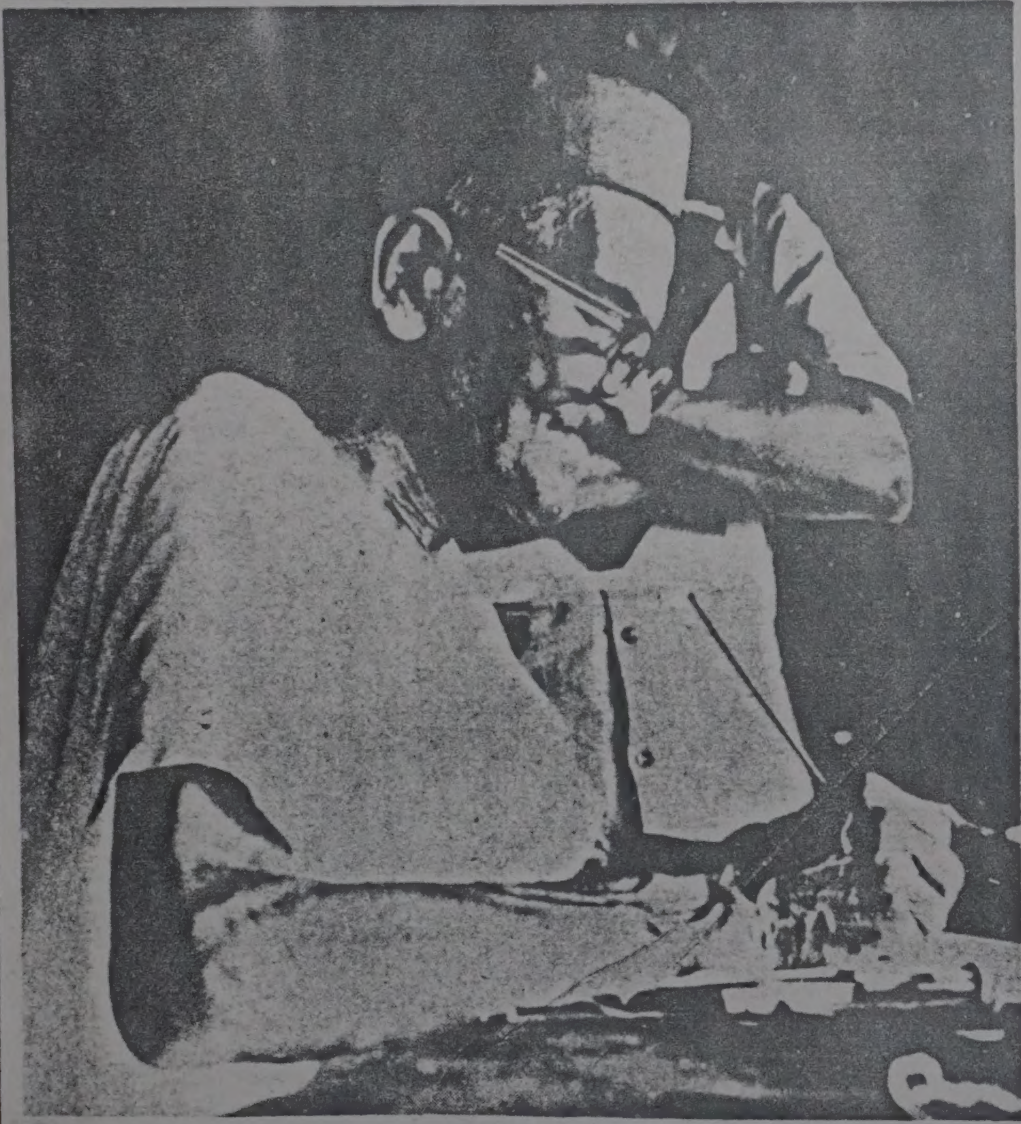

ಸಾವಂತವಾಡಿಯ ಚಿತ್ರಕಾರರು

ಎಸ್. ಜಿ. ದೇಸಾಯಿ

ಶ್ರೀ ಪುಂಡಲಿಕ ಚಿತ್ತಾರಿ, ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಕೊನೆಯ ಚಿತ್ರಕಾರ. 85ರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ
ದ್ವರೂ ಹಿಂದಿನ ಸಂದರ್ಭ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ 30ರ ಹುರುಪು.

ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಚಿತ್ತಾರಿ' ಎಂದರೆ, ಚಿತ್ರ
ಕಾರರು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಈ ಶಬ್ದ
ಕೇವಲ 'ಸಾವಂತವಾಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರಕಾರರು'
ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ರೂಢವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೂ
ಅಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ನಂಟು.

ಈ ಊರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಕಲೆ
ಹೇಗೆ ಮೊದಲಾಯಿತು, ಎಂದು ಶೋಧಿಸ ಹೊರ
ಟರೆ, ಅದರ ಮೂಲ ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳು
ವದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟದ ಮಾತೇ. ಆದರೆ ಒಂದು
ಮಾತನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಾವಂತವಾಡಿಯು
ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜ
ಮನೆತನದವರ ಪೋಷಾಹವೇ ಈ ಕಲೆಗೆ ನೀರೆರೆ
ಯಿತು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಿವಾದ.

ಕಲೆ ಯಾವದೇ ಇರಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ವಾತಾ
ವರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಲೆ
ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನಿಸರ್ಗ
ಒಂದು ಮೂಲ ಕೊಡುಗೆ. ಸಾವಂತವಾಡಿ ಸಹ್ಯಾ
ದ್ರಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಊರು, ಅಲ್ಲಿಯ ಗಿಡ ಮರ,
ಗಿರಿ ಕಂದರಗಳು ಎಂತಹ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೂರೆ
ಮಾಡುವ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತವೆ. ನೋಟಕ
ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ವಾತಾವರ
ಣವೇ ಈ ಚಿತ್ತಾರಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಆದಿಯಾಗಿರ
ಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಬೆಳೆದುಬಂದುದು ಕೆಲ
ವುಂದೇ ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲ
ಒಂದೇ ಓಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಂತಲೇ
ಆ ಓಣಿ, 'ಚಿತ್ತಾರಿ ಅಳಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
(ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ 'ಅಳಿ' ಎಂದರೆ ಗಲ್ಲಿ - ಓಣಿ) ಈ

ಅಕೇರಿಯಲ್ಲಿಯ ದಶಾವತಾರ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರ. ಚಿತ್ರ: ಪ್ರಾ. ಪರೇಶ ದರು

ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ.

ಇವರಲ್ಲಿಯ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಂದಿನ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಳರಸರು - ಭೋನ್ಸಲೆ ಮನೆತನ - ಇವರಲ್ಲಿಯ ಕುಶಲತೆಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗದ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟು ಪೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

ಕೆಲ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ 'ಗಂಜಿಫಾ' ಅಟ ಜನಪ್ರಿಯ ವಾಗಿತ್ತು. 'ಗಂಜಿಫಾ' ಅಂದರೆ ಇಂದಿನ ಖೇಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದೂ ಕಷ್ಟ. ಗಂಜಿಫಾ, ಇಬ್ಬೇಟ ತರವ ಎಲೆ(ಕಾರ್ಡು)ಗಳ ಅಟ. ಇಬ್ಬೇಟಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಳಾವರ, ಕುಂಬಳ, ಚೌಕ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂಕಿಗಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಜಿಫಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲೇ. ಈ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲ 'ದಶಾವತಾರ' ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಗಂಜಿಫಾ ಎಲೆಗಳು ಅಚ್ಚಾದುವಲ್ಲ, ಕೈಯಿಂದಲೇ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಏತರೇ ಈ ಚಿತ್ರಾರಿಗಳಿಗೊಂದು ಉದ್ಯೋಗದ ಹಾದಿಯಾಗಿ ಕಲೆಯ ರೀತಿ ಕವಲೊಡೆದು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿ ಬಂತು.

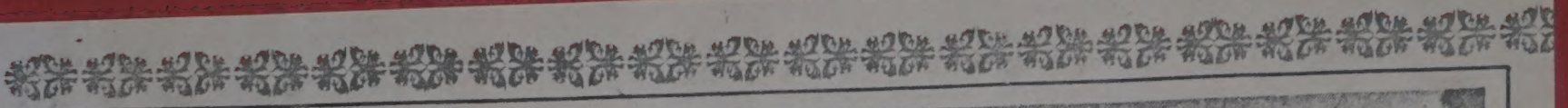
ಗಂಜಿಫಾ, ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದವರು, ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಮನರಂಜನೆಗೆ ಆಡುವ ಅಟವಾಗಿತ್ತು. ಓಗಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಡು, ಬೇರೊಬ್ಬ ರಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ಕಲಾಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಕಲಾವಿದರಿಗೊಂದು ಪೋತ್ಸಾ

ಚಿತ್ರಾರಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನೇ ಬಣ್ಣದ ತಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಚಿತ್ರ: ಪ್ರಾ. ಪರೇಶ ದರು

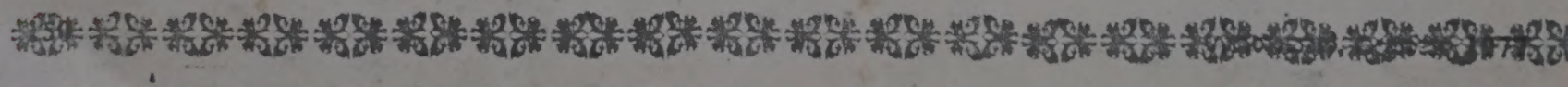

ಅಕ್ಕಿರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ನೋಟ. ಚಿತ್ರ: ಶ್ರೀ ಪಾಲ್ ಕೋರಿ

ಹನವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅಂತಲೇ ಈ ಎಲೆಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲೆಗಳನ್ನು, ಅಂದು ಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಕೈಕಾಗದ, ಬಟ್ಟೆ, ಚರ್ಮ, ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮರದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹಾಳೆ ಅಪ್ಪು ತೆಳುವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಗದ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಚಿತ್ರಾರಿಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಬಣ್ಣ, ಕುಂಚಿ ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಸಾಧನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ, ಇವರೇ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇ! ಇಸ್ವೀಟು ಅಟಿ ಇಂದು ಮನರಂಜನೆಯಿಂದ ಹೆದ್ದದಾಟವಾಗಿದೆ. ಅಂದು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಗಂಜಿಫಾ ಆದಿದರೂ, ಅದು ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಮನರಂಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ದಶಾವತಾರ, ಸವಗ್ರಹ ಸಂದರ್ಭದ ಚಿತ್ರಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಸ್ವೀಟು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಗಂಜಿಫಾವೇ ಸ್ಕೂರ್ತಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊವಲು ಬಂದ ವಿದೇಶೀಯರು ಗಂಜಿಫಾ

ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಯ್ದರು. ಅದೇ ಇಸ್ವೀಟು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಾದಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಗಂಜಿಫಾ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೌಶಲ್ಯ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಭಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಅವರಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಅವರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಶಿಲಾ ಕೆತ್ತನೆಯಲ್ಲೂ ಅವರು ನಿಪುಣರು. ಸಾವಂತವಾಡಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲು ದೂರ ವಿರುವ ಅಕ್ಕಿರಿ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದೇವ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ, ಅದು ಸಾವಂತವಾಡಿಯ ರಾಜಮನೆತನದವರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದು, ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕತೆ ಇಂತಿದೆ: ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಆದೇಶವಾಯಿತು. ದೇವಸ್ಥಾನ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದುವರೆಗೂ ರಾಜಮನೆತನದವರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನ ನಿರ್ಮಾಣವಾದುದು ಸೋನಾ

ವಡೇಕರ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದ ಜನರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಪೀಳಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ. ಇದೇ ಮನೆತನದವರೇ ಇಂದು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಶಿಲ್ಪಕಾರರೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಅಭಿಮಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಸ್ಮಾರಕ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಸುಂದರ ಭವ್ಯ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮೂರ್ತಿಸಿದ್ಧವಾದುದು ಈ ಮನೆತನದವರಾದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಲ್. ಸೋನಾವಡೇಕರ ಅವರಿಂದಲೇ ಎಂಬುದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿಯೇ, ಈ ಕುಟುಂಬದವರು ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೆತ್ತುವರು, ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ನಕ್ಷೆಯಂತೂ ಸರಿಯೇ, ಚಿತ್ರಕಾರರಂತು ಅಹುದೇ ಅಹುದು. ದಿನಮಾನ ಬದಲಾದಂತೆ ಇವರು ಊರುಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಡೆ ಹೋದರೂ ವಂಶಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಕಲೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೈಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರಾರಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ 18ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದವು. ಈ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿದ ವಿಷಯವೂ 'ಗಂಜಿಫಾ' ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. ದಶಾವತಾರದ

ವಿಷಯವೇ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಶೈಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 'ಪೈರಣ' ಕಿರುಚಿತ್ರ (Miniature) ಪರಂಪರೆಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಗಂಜೀಫಾ ಶೈಲಿಯು ಇದೆಯೇ, ಆದರೆ, ಇಂದು ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಇನ್ನೂ ಬಹುಕೆ ಉಳಿದಿರುವ ಎಂಭತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಶ್ರೀ ಪುಂಡಲಿಕ ಗೋವಿಂದ ಚಿತಾರಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮೇರೆಗೆ ಈ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಜೀಫಾದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕುಶಲತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಬಹುಶಃ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಪಕ್ಕ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಗಂಜೀಫಾ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಈ ಚಿತಾರಿಗಳಿಂದ, ಇಂಥ ಅನೇಕ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಈ ಲೇಖನದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ 'ಅಕೇರಿ' ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯವು.

ಗಂಜೀಫಾ ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಆ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ, ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಇಲ್ಲವೇ ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಿರಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಶ್ರೀ ಪುಂಡಲಿಕ, ಗೋವಿಂದ ಚಿತಾರಿಯವರ, ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಕೊನೆಯ ಚಿತಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ವಯಸ್ಸು ಹಣ್ಣಾದರೂ ಪುಂಡಲಿಕ ಚಿತಾರಿಯವರು ಅಂದು ಈ ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಿನ, ಆ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು, ಒಂದು ಶಿಸ್ತು, ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಮೂವತ್ತು ವರುಷದ ತರುಣನ ರಕ್ತ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ದಶಾವತಾರ ಚಿತ್ರದ ವಿಷಯ ಹೇಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಂದು ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದೇ ತಡ, ದಶಾವತಾರದ ವಿಷಯ ಒಂದನ್ನು ನಡುಗುವ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಗೀಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಯಸ್ಸಿನಷ್ಟೇ ಪಕ್ಕವಾದ ಅನುಭವದ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರ ವಿಷಯ ಆ ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಕುಶಲತೆ ಬರೀ ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ, ಆ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಗಿಡಗಳಿವೆ. ಆಯಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೊಂದು ಬೇರೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲೆಂದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮರದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಲ ಕೆತ್ತನೆಯ ನಕ್ಷೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಷೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚುವಷ್ಟು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಅಂದು ಗಂಜೀಫಾ ಚಿತ್ರಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಿರಿಯರ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉದ್ದೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು.'

ದೇವಾಲಯದ ಒಳಗಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬ.

ಚಿತ್ರ: ಪ್ರಾ. ಪರೇಶ ದರು

ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳು

'ಗಂಜೀಫಾ' ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ 'ದಶಾವತಾರ' ವಿಷಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಎಂಬುದು ಈ ಎಲೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವ ಮಾತು. ಇವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕೇಂದ್ರ, ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಈ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲೂ ವಿವಿಧತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಆಟದ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಪಾಡು ಕಂಡಿದೆ.

ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತುಲ ಆಕೃತಿಯ ಬಿಷ್ಟಪುರದ 'ಮಲ್ಲ' ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ 8ನೇ ಶತಮಾನದ ಕಾರ್ಡುಗಳೇ ತೀರ ಮೊದಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವಿರಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಗಂಜೀಫಾ ದಶಾವತಾರ ಆಟವೇ ಪ್ರಥಮ ಹಿಂದು ಜನರ ಎಲೆ ಆಟವೆಂದು ನಂಬಬಹುದು.

ಗಂಜೀಫಾದಲ್ಲಿ 'ನವಗ್ರಹ' ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಇದ್ದವೆಂದು 1867ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಬಂದು ರಾಜ್ಯ ನಡೆಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗಂಜೀಫಾ ಆಟದಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರ ಅಥವಾ ಹಿಂದು ವಿಷಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿದ

ಗಂಜೀಫಾ ಎಲೆಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ನಂಬುಗೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಆಟದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡದ್ದುಂಟು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂಡ್ ಎನ್. ವಾನ್ ಲೇಡನ್ರು, playing cards in India ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಪೂರ್ಣ ಸಚಿತ್ರ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಗಂಜೀಫಾ ಆಟದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಗಂಜೀಫಾ ಆಡುವ ರೀತಿ

ಗಂಜೀಫಾದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ (1) ದಶಾವತಾರ; (2) ನವಗ್ರಹ; (3) ಚಂಗ ಕಾಂಚನ (ಮೊಗಲ); (4) ಕಡಪ್ಪಾ; (5) ಮೈಸೂರ ದೇವಿ. ಅಲ್ಲದೇ 'ಮೂಲಾಕ್ಷರ' ಗಂಜೀಫಾ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದವು.

ಸಾಮಂತವಾಡಿಯ ಗಂಜೀಫಾ 'ದಶಾವತಾರ' ವಿಷಯದ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧಾರಿತವಾದುವು. ಪ್ರತಿ ಅವತಾರದ ಹನ್ನೆರಡು ಎಲೆಗಳು ಇದ್ದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಎಲೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹನ್ನೆರಡು ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ

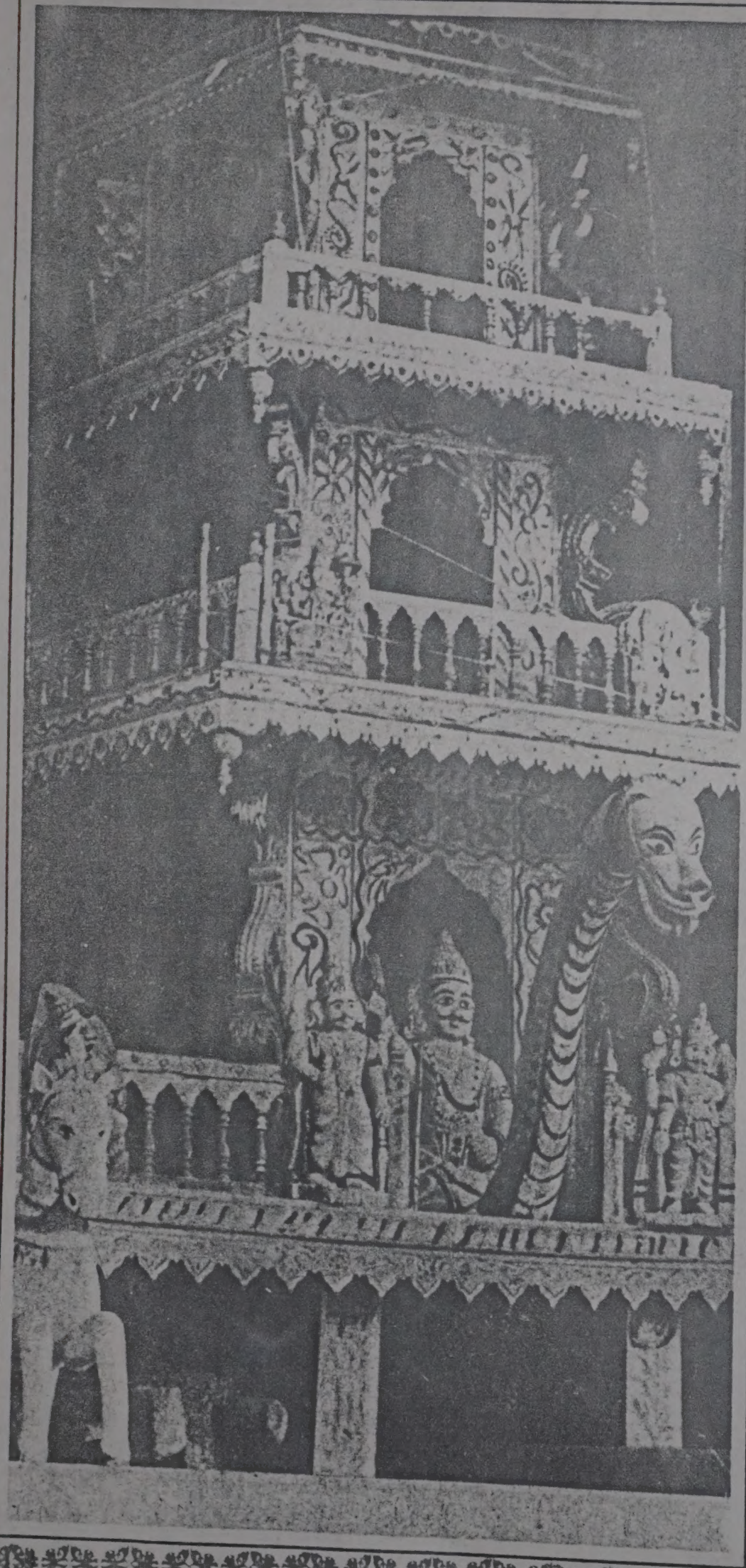
ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಎಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಮುಖ್ಯ ಎಲೆ(ವರಿಯೇರಿ) ಹಾಗೂ ಗುಣಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೇರೆ ಹತ್ತು ಎಲೆಗಳು ಇರುವುವು. ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೆ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕುಳಿತು ಇದನ್ನು ಆಡುವುದು.

ಗುಣಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ 5 ಎಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗುಣಗಳುಂಟು. ಮೊದಲಿನ 5 ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಗುಣ. 10ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಗಳು. ಇದೇ ಎರಡನೇ ಐದರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಎಣಿಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗುಣಗಳು.

ಹಗಲು ಆಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯ ಎಲೆ 'ರಾಮಾವತಾರ' ಇಲ್ಲವೇ 'ನರಸಿಂಹ' ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಇರುಳಲ್ಲಿ ಆಡುವಾಗ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಮುಖ್ಯ ಎಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಂಜೀಫಾ ಆಟ ಕರ್ನಾಟಕ, ಆಂಧ್ರ, ತಮಿಳು ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಎಲೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ರಥದ ಕುದುರೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕೆತ್ತನೆ.

ಚಿತ್ರ: ಶ್ರೀ ಪಾಲ್ ಕೋರಿ

ಇಂದು ದಿನಮಾನ ಬದಲಾಗಿದೆ, ಗಂಜೀಫಾ ಕಾರ್ಡ್ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಈ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗಳು ಬದುಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯೆ, ಸಾಮಂತವಾಡಿಯ ಶಿವರಾಮ ರಾಜಾ ಭೋನ್ಸಲೆ ಈ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮಾಯವಾಗಬಾರದು, ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು, ಕೆಲಕಾಲ ಇಬ್ಬಿಟ್ಟು (Playing Cards) ಗಳನ್ನೇ ಚಿತ್ರಿಸಿ, ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಉಂಟು. ಸದ್ಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಒಲವು ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇಂದು ಅವರು, ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣದ ಫರ್ನಿಚರು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಟ್ಟಿಗೆ ಆಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ರಾಜಾ ಭೋನ್ಸಲೆಯವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನ ಧಾರೆಯಾಗಿ ವೋಷಿದೆಯೆಂದೇ ಈ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗಳು ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ; ಕಲೆಯೂ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಅಕೇರಿ ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ರಥ: ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಕಲಾಕೃತಿ.

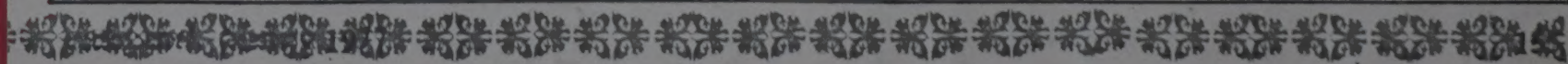
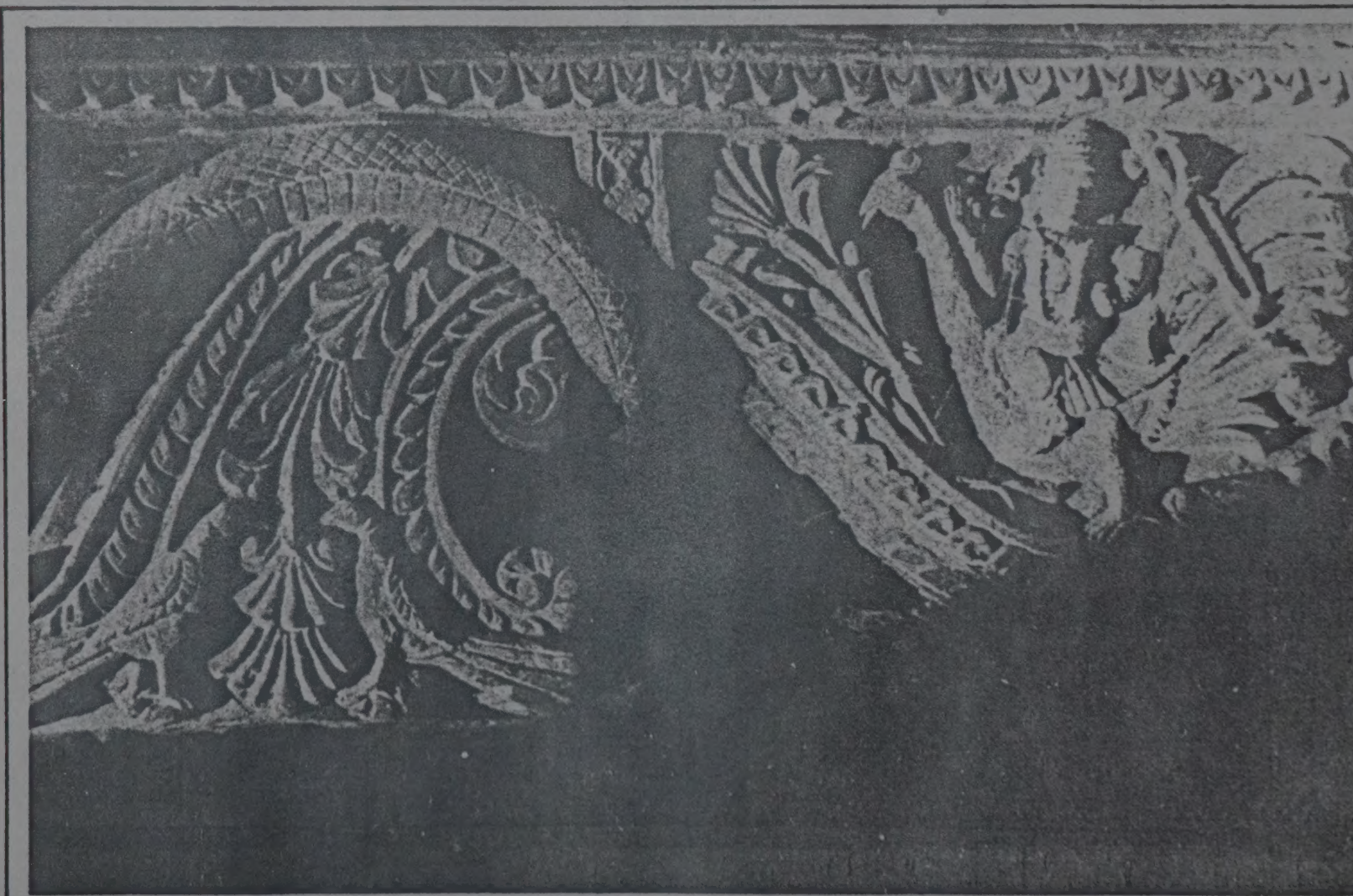
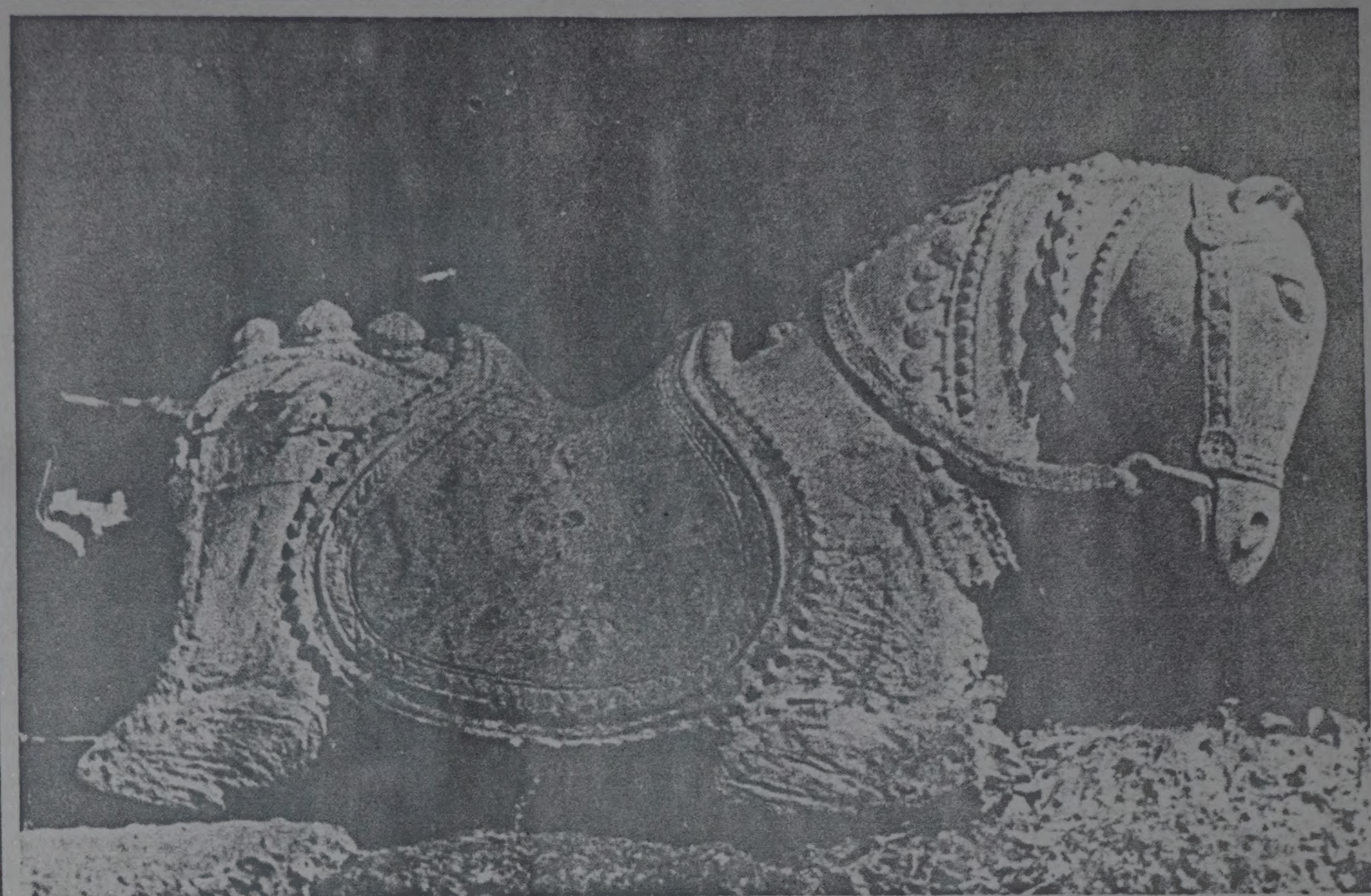
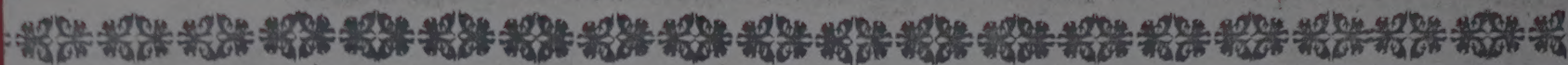
ಚಿತ್ರ: ಪ್ರಾ. ಪರೇಶ ದರು

ಇಂದು ಸಾಮಂತವಾಡಿಯ 'ಚಿತ್ರಾರ್ಥ'ಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಲ್ಲ ಕೈಗಳೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರು ವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹಿರಿಯರು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಗಾಡದಲ್ಲಿ (lathe) ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿಸಿ ವಿವಿಧ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರು ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಓರಣವಾಗಿಟ್ಟು ಒಣಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲೊಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಈ ಆಟಕ್ಕೆ ಫರ್ನಿಚರು ಗಳಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದವರು ಸಾಮಂತವಾಡಿಯ ರಾಜಾ ಭೋನ್ಸಲೆಯವರು, ಅವರ ರಾಜವಾಡಿಯೇ ಈ

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕೆತ್ತನೆಯ ಮಾದರಿ.

ಚಿತ್ರ: ಪ್ರಾ. ಪರೇಶ ದರು

ಚಿತ್ರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದೆ. ಇಂದು ರಾಜವಾದೆಯ ಕೆಲ
ಭಾಗ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ
ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವಾದೀತು.

'ಗಂಜಿಫಾ' ಅತಿ ಇಂದಿಲ್ಲ ನಿಸ್ಸ; ಆದರೆ ಗಂಜಿಫಾ
ವಿಷಯ ಬಂದರೆ, ಸಾಮಂತವಾದಿಯ ಹೆಸರನ್ನು
ಬೇಕು. ಸಾಮಂತವಾದಿ ಎಂದೊಡನೆಯೇ 'ಚಿತ್ರಾರ್ಥ'
ಗಳ ನೆನಪು ತಾಸಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜ
ಮನೆತನ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.
ಚಿತ್ರಾರ್ಥ ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಳವಳ
ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ನಾನಾಭಂಡ
ವಿಸ್ತಾರ ಈ ರಾಜರಿಗೆ ಬರೆದ ಬಂದು ಪತ್ರವಿದೆ.
ಈ ರಾಜರು ಭಂಡವಿಸ್ತಾರಿಗೆ "ಗಂಜಿಫಾ" ಎಲೆ
ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಬರೆದ ಕಾಗದ
ವದು. ಈ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದನ್ನು
ನೋಡಿದರೆ ಅವು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದುವೆಯು
ದರ ಅರಿವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮರದ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಕೊರೆದ ಸ್ತಂಭ.

ಚಿತ್ರ: ಎನ್. ಬಿ. ಸಾಬಣ್ಣವರ

ದೇವಾಲಯದ ಛತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು.

ಚಿತ್ರ: ಪಾ. ಪರೇಶ್ ದರು

‘ಪಾಂಗೇರಿ’ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಹುಣಸೆ ಬೀಜ ಮತ್ತು ‘ಕಾಡು’ ಎಂಬ ಮಣ್ಣಿನ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಲೇಪ. ಈ ಆಟಿಗೆ ಪರದೇಶದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಅನೇಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರ: ಪ್ರಾ. ಪರೇಶ ದರು

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಸಾವಂತವಾಡಿಯ ಚಿತಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯ ಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸರ್ ಜೆ. ಜೆ. ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ಎಂ. ಸೋಲಾಪುರಕರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾ. ಎನ್. ಬಿ. ಸಾಬಣ್ಣವರ ಇವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಕೆಲ ಛಾಯಾಕಾರ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿತಾರಿ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಬಂದುದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ ಲೇಖನ ದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಕೃತ

ನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ.

ಈ ಕಲಾಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ವಾರ್ಷಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ ‘ರೂಪಭೇದ’ವನ್ನು ಶ್ರೀ ಸೋಲಾಪುರಕರ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಪತ್ರಿಕೆ ಸಾವಂತ ವಾಡಿಯ ಚಿತಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನ ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಲಾಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ.

ಈ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪ ಯೋಗಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ ಜೆ. ಜೆ. ಕಲಾ ಶಾಲೆಯ ‘ಡೀನ’ರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಕದಮರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆ.

